

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 201/2015-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. augusta 2015 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Jany Baricovej a Ľubomíra Dobríka o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou VARMUS s. r. o., Palárikova 83, Čadca, konajúcou konateľom a advokátom JUDr. Jozefom Varmusom, PhD., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/2006 takto

r o z h o d o l :

Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/2006 porušené bolo.

Okresnému súdu Čadca prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/2006 konal bez zbytočných prieťahov.

██████████ priznáva finančné zadostučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Čadca je povinný uhradiť ██████████ trovy konania v sume 355,73 € (slovom tristopäťdesiatpäť eur a sedemdesiattri centov) na účet jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárii VARMUS s. r. o., Palárikova 83, Čadca, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 201/2015 z 12. mája 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť ██████████, ██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 93/2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Predmetom konania, ktorého sa sťažnosť týka, je rozhodovanie o návrhu žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia a náhrady škody, pričom sťažovateľ je v procesnej pozícii žalovaného. Od podania návrhu vo veci uplynulo takmer 9 rokov a všeobecné súdy dosiaľ právoplatne nerozhodli, čo u sťažovateľa vyvoláva dlhodobý stav právnej neistoty.

Okrem toho, že sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie

veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zároveň požadoval priznanie finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € a úhradu trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 1160/15 doručeným ústavnému súdu 29. júna 2015, v ktorom vyjadril súhlas s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom a poskytol iba stručný prehľad procesných úkonov súdu, ako aj účastníkov napadnutého konania, z ktorého vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

„11.2.2006 - návrh o vydanie bezdôvodného obohatenia a o náhradu škody...

12.7.2006 - právny zástupca navrhovateľov doručil súdu doklady

25.7.2006 - návrh zaslaný na vyjadrenie odporcovi

5.10.2006 - právny zástupca odporcu doručil vyjadrenie

13.10.2006 - vyjadrenie zaslané na vyjadrenie navrhovateľom

25.10.2006 - doručené vyjadrenie navrhovateľov

25.1.2007 - pojednávanie, odročené na neurčito stým, že odporcovi bolo uložené, aby predložil krycí list rozpočtu a súpis vykonaných prác a navrhovatelia boli vyzvaní na predloženie mien a adries svedkov

29.1.2007 - odporca predložil doklady

28.2.2007- sudkyňa vytýčila termín pojednávania na deň 15.3.2007

9.3.2007 - právny zástupca navrhovateľov požiadal o odročenie pojednávania (odstúpil od poskytovania právnych služieb)

15.3.2007 - pojednávanie, odročené na neurčito

16.3.2007 - navrhovatelia predložili plnú moc...

16.3.2007 - právny zástupca navrhovateľov oznámil mená a adresy svedkov

26.3.2007 - sudkyňa vytýčila termín pojednávania na deň 10.5.2007

28.3.2007 - uznesenie (navrhovatelia boli vyzvaní na zloženie preddavku na náhrady svedočného)

10.5.2007 - pojednávanie, odročené na neurčito za účelom výsluchu navrhovateľky dožiadaným súdom

22.5.2007 - dožiadanie na Okresný súd Bratislava II

22.5.2007 - výzva pre odporcu na predloženie stavebného denníka

7.9.2007 - vrátené dožiadanie

13.9.2007 - referát sudkyne – výzva pre právnych zástupcov účastníkov konania na predloženie dôkazov

18.10.2007 - reagoval na výzvu právny zástupca odporcu

2.11.2007 - reagoval na výzvu právny zástupca navrhovateľov

13.11.2007 - uznesenie – nariadené znalecké dokazovanie

18.1.2008 - súdna znalkyňa vrátila uznesenie s tým, že nemá oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností

22.1.2008 - uznesenie – ustanovená nová súdna znalkyňa

4.6.2008 - súdna znalkyňa oznámila súdu odmietnutie vypracovania znaleckého posudku z dôvodu, že znalecké posúdenie predmetných otázok už vykonala ako konzultant pre Ing. Kavcovú v znaleckom posudku č. 18/2006 zo dňa 7.3.2006

10.6.2008 - uznesenie – ustanovený znalec [REDACTED]

8.7.2008b - znalec súdu oznámil, že nie je zapísaný v odbore, v ktorom je potrebné úkon vykonať

10.7.2008 - sudkyňa nariadila vyžiadať spis od znalca

6.8.2008 - uznesenie – ustanovený znalec [REDACTED]

4.9.2008 - znalec požiadala o zbavenie povinnosti podať znalecký posudok (nevykonala odbornú skúšku z daného odboru)

9.9.2008 - uznesenie – ustanovený znalec [REDACTED]

4.2.2009 - znalec urgovaný

9.2.2009 - doručení znalecký posudok

11.2.2009 - sudkyňa nariadila doručiť znalecký posudok na vyjadrenie

16.2.2009 - uznesenie – priznaná odmena znalcovi

4.3.2009 - vyjadrenie právneho zástupcu odporcu

24.3.2009 - sudkyňa nariadila zaslať vyjadrenie znalcovi – námietky voči posudku

24.3.2009 - vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľov k ZP

14.4.2009 - vyjadrenie súdneho znalca

22.4.2009 - znalec vyzvaný na vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľov k ZP

11.5.2009 - reagoval na výzvu

19.5.2009 - sudkyňa vytýčila termín pojednávania na deň 11.6.2009

5.6.2009 - navrhovatelia požiadali o odročenie pojednávania (účasť na zahraničnej konferencii)

8.6.2009 - určený termín pojednávania zrušený

17.9.2009 - pojednávanie, odročené na neurčito za účelom poskytnutie lehoty účastníkom na predloženie ďalších návrhov na vykonanie dokazovania

28.9.2009 - vytýčený termín pojednávania na deň 26.10.2009, odročené na 19.11.2009 za účelom predvolania svedkov

28.10.2009 – termín pojednávania na deň 26.11.2009, odročené na neurčito za účelom predloženia stavebného denníka a projektovej dokumentácie zo strany navrhovateľov

14.12.2009 - žiadosť právneho zástupcu navrhovateľov na predĺženie lehoty (PN)

12.1.2010 - predložené doklady

27.1.2010 - doklady zaslané na vyjadrenie právnemu zástupcovi odporcu

12.2.2010 - vyjadrenie

5.3.2010 - termín pojednávania na deň 12.4.2010, odročené na neurčito s tým, aby právny zástupca navrhovateľov predložil súdu písomne urýchlene otázky, na ktoré doplnenie znaleckého posudku bude nariadené s tým, že po vyjadrení i právneho zástupcu odporcu bude nariadený doplnok, budú vyžiadané listinné dôkazy od svedkov

21.4.2010 - vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľov k znaleckému posudku

11.5.2010 - svedok doručil doklady

25.5.2010 - uznesenie – uložená úloha znalcovi

17.6.2010 - ďalší svedok predložil doklady

6.8.2010 - znalec požiadal o zaslanie projektovej dokumentácie

23.8.2010 - list znalca zaslaný právnemu zást. navrhovateľov a odporcu

14.9.2010 - práv. zást. odporcu oznámil, že nedisponuje projektovou dokumentáciou
5.10.2010 - urgencia na zaslanie znaleckého posudku
14.10.2010 - znalec požiadala o zaslanie projektovej dokumentácie, bez ktorej nemôže vyhotoviť ZP, navrhovatelia vyzvaní na jej predloženie
18.10.2010 - výzva zaslaná aj právnenému zástupcovi navrhovateľov
11.11.2010 - práv. zást. navrhovateľov predložil doklady
19.11.2010 - žiadosť znalca o predĺženie lehoty
14.1.2011 - znalec doručil doplnenie ZP
19.1.2011 - sudkyňa nariadila doručiť doplnenie účastníkom
20.1.2011 - priznaná odmena znalcovi
10.2.2011 - vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľov
10.2.2011 - práv. zást. odporcu požiadala o predĺženie lehoty
10.3.2011 - opätovná žiadosť o predĺženie lehoty (odporca sa zdržiaval v zahraničí)
19.4.2011 - sudkyňa nariadil doručiť vyjadrenie navrhovateľov znalcovi
3.5.2011 - práv. zást. odporcu vzniesol námietku zaujatosti voči znalcovi
23.5.2011 - stanovisko znalca k vyjadreniu navrhovateľov
24.5.2011 - sudkyňa nariadila doručiť vyjadrenie znalca účastníkom konania
10.6.2011 - vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľov k stanovisku znalca
14.6.2011 - vyjadrenie právneho zástupcu odporcu
7.7.2011 - uznesenie – ustanovený znalec [REDACTED]
23.8.2011 - výzva pre znalca na oznámenie, kedy prevzal uznesenie...
31.8.2011 - sudkyňa nariadila telefonicky osloviť znalca
13.9.2011 - telefonický rozhovor – znalec oznámil, že súdu zašle informáciu
13.9.2011- znalec reagoval na výzvu..., znalec bol urgovaný na podanie posudku
28.9.2012 - uznesenie – uložená poriadková pokuta znalcovi
9.1.2013 - uznesenie – uložená poriadková pokuta znalcovi...
1.3.2013 - sudca nariadil zaslať výzvu znalcovi na oznámenie prekážok, ktoré bránia podaniu ZP...
5.6.2013 - doručený znalecký posudok
25.6.2013 - sudkyňa nariadil doručiť ZP na vyjadrenie

1.8.2013 - vyjadrenie navrhovateľov
5.8.2013 - vyjadrenie odporcu
18.11.2013 - uznesenie – priznaná odmena znalcovi...
28.1.2014 - vytýčený termín pojednávania na deň 24.2.2014, odročené na neurčito – poskytnutá lehota navrhovateľom na opätovné vyjadrenie k ZP
10.3.2014 - práv. zást. navrhovateľov požiadal o zaslanie opisu zápisnice a predĺženie lehoty
25.3.2014 - opätovná žiadosť práv. zást. navrhovateľov o predĺženie lehoty (navrhovateľ I/ mimo územia SR)
12.5.2014 - zaslané stanovisko
10.6.2014 - sudkyňa nariadila zaslať písomné stanovisko odporcovi
26.6.2014 - vyjadrenie odporcu
1.8.2014 - sudkyňa nariadila zaslať vyjadrenie odporcu navrhovateľom
9.9.2014 - stanovisko navrhovateľov...
7.11.2014 - sudkyňa nariadila zaslať výzvu navrhovateľom na predloženie doplňujúcich otázok znalcovi
3.2.2015 - odpoveď na výzvu
20.2.2015 - výzva pre odporcu na predloženie otázok pre znalca
26.2.2015 - doručené otázky
3.6.2015 - uznesenie – nariadené doplnenie znaleckého posudku po právoplatnosti uznesenia bude spis zaslaný znalcovi.“

Rovnaké skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný a doručený 29. júna 2015, zistil aj ústavný súd.

Právny zástupca sťažovateľa v oznámení doručenom ústavnému súdu 9. júla 2015 vyjadril súhlasil s upustením od verejného pojednávania vo veci v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby

v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ odporcom o vydanie bezdôvodného obohatenia a náhrady škody, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, preto dĺžka konania nebola závislá od skutkovej či právnej náročnosti prerokovanej veci.

2. Správanie sťažovateľov ako účastníkov súdneho konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v namietanom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil žiadne závažné okolnosti na strane sťažovateľa, ktoré by relevantne prispeli k doterajšej dĺžke napadnutého konania, preto konštatuje, že sťažovateľ v doterajšom priebehu konania poskytoval primeranú súčinnosť a na výzvy okresného súdu reagoval včas.

3. Napokon ústavný súd posudzoval samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd konštatuje, že hoci okresný súd konal a vykonával úkony priebežne bez evidentnej nečinnosti, jeho postup aj vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania, ako aj jeho

procesné štádium možno charakterizovať ako nedostatočne razantný, poznamenaný nesústredenou činnosťou a ako celok neefektívny. K tomuto záveru ústavný súd dospel najmä v súvislosti s nariadeným znaleckým dokazovaním, kde okresný súd ustanovoval znalcov z nepríslušných odborov, ako aj ustanovil znalkyňu, ktorá bola konzultantkou pri vypracovaní znaleckého posudku predloženého súdu navrhovateľmi, ďalej nedostatočnom určení úloh znalcom, ktorý následne na základe námietok strán sporu musel dopracovať znalecký posudok. Dĺžka trvania znaleckého dokazovania, ktoré bolo nariadené 13. novembra 2007 a trvá dodnes, svedčí o tom, že okresný súd túto úlohu nezvládol, čo v konečnom dôsledku možno považovať nesústrednú a neefektívnu činnosť, v dôsledku ktorej sa napadnuté konanie predĺžilo približne o sedem rokov.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 93/2006 konal bez zbytočných prieťahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €, ktoré odôvodnil pretrvávajúcim stavom právnej neistoty, ktorú sťažovateľ považuje za ujmu.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku napadnutého konania okresného súdu, ktorá predstavuje viac ako 9 rokov, a zároveň berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu a najmä fakt, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 3 000 € sťažovateľovi za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú vyčíslil v sume 355,73 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 139,83 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa nárok aj na náhradu režijného paušálu za dva úkony právnej služby podľa vyhlášky vykonané v roku 2015 po 8,39 €. Právny zástupca je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady zvyšujú podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty. Náhrada trov konania, ktorú ústavný súd vypočítal, je identická s uplatnenou, preto ju priznal v požadovanej sume 355,73 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2015